

Con Cháu Lạc-Hồng

Bác Sĩ Tô Đình Đài

1 CHÍNH NGHĨA TOÀN THẮNG

Loài người có óc, có tim
Tim nuôi óc... chí vẫy vùng...
Sự sống ngàn năm tồn tại
Ngọt bùi... tô điểm núi sông!

Phương Bắc sùng tượng trí khôn
Nặng vật chất... nhẹ tâm hồn
Đua nhau giành đứt râu xé...
Mông, Thanh... đã bị đào chôn!

Hán Gian... âm mưu lấp bể vá trời
Búa Liềm... hoang tưởng xa xôi...
Sân sinh... tên Mao điên loạn
Con cháu Hồ Ly nổi dậy... hại đời

Việt nam... dòng máu Nghĩa nhân
Tường thành chống đỡ bọn Vô Thần
Vàng thành rỗng... luyện trong khói lửa
Mái tranh nghèo... ngọc sáng long lanh
...

Vững tin tiếng nói Lương tâm
Sự thật, Công lý... mãi thì thắm
Chính nghĩa luôn toàn thắng
Satan xảo quyệt sẽ phơi thân

2 VÌ ĐÂU?

Vì đâu phản bội giống nòi?
Hong Lạc... khí phách quyền oai
4,000 năm Văn Hiến gìn giữ
Thì nay... chịu cảnh tô đòai!

Vì đâu tráo trở dối gian...
Chủ ghĩa Ngoại lai điểm đàng
Gây bao đau thương tang tóc!
Mẹ Việt nam... le lói chiều hoang!

Vì đâu... biển rừng ngập máu xương
Ba Miền rên xiết... đoạn trường...

Bởi HỒ LY... lương tri đen tối!
Dòng sông đời sâu thẳm... thê lương!

Nhớ thương... dân Do Thái ngày xưa
Nghịch Thiên... phải chịu cảnh gió mùa
Nay Satan... Búa Liềm Cờ Đỏ
Nhân loại rùng mình... cảnh gió mưa!

Hỡi những đứa con rớt con rơi!
Tam Vô... chủ nghĩa ảo vờ
"Gậy ông đập lưng ông" đã rõ
Đã đến ngày... gió cuốn bèo trôi!!

3 MONG KHUYẾT LẠI TRÒN

Việt nam... lừa bóng dầu sôi
Lòng tham... gian dối ảo vờ!
Đã bao lần... bầm gan, tím ruột
Dòng đời... bèo dạt, mây trôi!

Hoàng- Trường sa... hòn ngọc Biển Đông
Dối gian... đi bán đi cầm...
Lấy súng đạn... về nhồi da xáo thịt
Xáo trộn tình đời... cõi phù vân

Hỡi ơi... quả đất tròn xoay
Mặt Nạ chúng... nay đã phơi bày
Nói một đàng... làm một nẻo
Hải Cầu đau lòng... cất cánh bay...

Mau thức tỉnh... về cội nguồn
Bình minh... hé nụ đầu non
Giọng nói nhân tình... xa xưa ấy
Vần trăng khuyết... nay lại tròn

Áo dài chữ "S" dáng thướt tha
Năm Chân Bốn Biển hiền hòa
Nhân nghĩa, Trầu Cau... lời ru Mẹ
Rồng Tiên cất cánh ngân nga!!

4 CHÁNH TÀ

Luật Biển già vờ đưa ra
Quốc Hội mờ ảo Chánh Tà
Ru ngủ những người chưa thức tỉnh...
Mặc áo giấy... chỉ đi với Ma!

Tuyên truyền báo chí cũng mập mờ
Biểu tình chống đối... ngóng thời cơ
Lập lòe... trắng đen lẫn lộn
Trét phấn thoa son... loạn thế cờ.

Cố ôm ấp... 16 chữ Vàng
Cuối đầu NỊ NGỘ... hân hoan
Giờ đây mặt nạ... đã rớt
Ăn nói làm sao... hỏi điểm đàng!

Hỏi quân dân biển, bán rừng
Hoang tưởng... đậu cật chung lưng
Lòng tham... cuối đầu nô lệ
Hại dân, bán nước... động Chín Tầng.

Hãy mau quỳ gối ăn năn
Trả lại Dân... tất cả quyền năng
Chung lo đuổi quân Xâm lược
Xây lại non sông... hưởng thái bình.

5 CHIẾN TRANH

Chiến tranh có thể xảy ra...
Hỏa mù cho kẻ mắt lòa!
Việt Cộng là quân nổi dậy
Phò ngoại ban... giết hại dân ta!

Nếu không sớm ra tay...
Diệt quân Thái thú hèn mạt này!
Đất Mẹ... khổ đau tang tóc
Giống nòi tản lạc... cát bụi bay!!

Yêu dân, yêu nước... phải đồng lòng
Diệt Thù từ ở bên trong...
Đoàn kết, Đoàn kết... là sức mạnh
Trung Cộng, Việt Cộng sẽ vào trong!

Ngàn năm Sử sách còn ghi...
Anh Hùng, Liệt Nữ Việt nam thiếu gì
Phù Đổng, Cờ Lau, Áo Vải...
Vùng lên cứu nước... lúc lâm nguy!

Giờ đây Thế giới Văn minh ...
Không cô đơn... đánh giặc một mình
Nhưng Nội lực ... là chủ yếu
Công lý, Hòa bình... thắng Yêu tinh .

6 GIỮA DÒNG TRÔI

Trung Cộng hung hăng vì cái đầu bao
Cả thế giới ngơ ngác thờ phào!
Trong nước thì nội bộ lục đục...
Đua nhau danh lợi, quyền cao!

Hoa Kỳ trở lại phương Đông
Mặt nhìn mặt... nhưng không đồng lòng
Chiến lược xa vời... chưa bơi xỏa!
Đôi bờ xa lắc... khó chờ trông!

Việt Cộng mắc kẹt nửa rồi...
Dối gian xảo quyết... chịu đấm ăn xôi!
Bối rối... giữa Tổ quốc và Đảng
Lục bình tang tóc... giữa dòng trôi!

Tận số rồi... biết bám vào đâu!
Bỏ dân... đu giây giữa Mỹ và Tàu
Rõ ràng... quân ăn cháo đá bát...
Hồng chân, hồng cẳng... sẽ chết mau!

Ý dân... thì quá rõ ràng
Không bao giờ khuất phục ngoại bang
Quyết tâm giành quyền cho dân tộc
Rang danh con cháu Hồng Bàng

7 TIẾNG NÓI CON TIM

Cồn-dầu... sỏi đá Miền Trung
Khổ đau đã đến đường cùng!
Xóm Đạo... hơn 100 năm lập nghiệp
Vi niềm Tin... nay chịu cảnh lao lung!

Miền Bắc... chiếc nôi bao đời
Giờ đây tàn tạ... lá chiều rơi
Vi tình đời luôn bạo ngược...
Bao hồn đã về châu trời!!

Miền-Nam... sông nước hiền hòa
Mắm non thức tỉnh... vì sự thật!
Nên bị kèm kẹp tàn sát
Ngọn lửa Linh Thiêng... suối lệ nhòa!

Và biết bao cái chết thương đau
Hoa nào... rồi cũng bị úa xầu!
Nhưng hương thơm còn lan rộng
Tình người mãi mãi có nhau!

Đây là tiếng nói con tim
Lóe lên... dù phải bị đắm chìm
Bình minh ơi... mau chiếu sáng...
Dòng sông đời... thoát cảnh truân chuyên!

8 CÒN CHỨT LƯƠNG TÂM

Trước cảnh nước mất... nhà tan!
Vì đâu... lắm cảnh bẽ bàng!
Bọn đứng đầu... sao yêm phăng phất...
Mặc dân tình... ai oán khóc than!!

Rõ ràng... lũ công rấn... cắn gà nhà!
Bất tài, bất lực... muốn phi gia
Trên nịnh bợ... dưới đàn áp!
Bán nước, hại dân... bọn gian tà!

Hỡi những người còn chút lương tâm
Mau mau... sấm hối lỗi làm...
Về với dân... xa lìa quân cướp nước
Sự thật, Công lý... phải dẫn thân...

Ý dân là ý trời
Sóng Thần vang dội khắp nơi
Diệt quân Việt Cộng nổi dậy
Phá tan xâm lược... xây lại đời!

9 VỎ BÊN NGOÀI

Đừng lo sợ... lớp vỏ bên ngoài
Ruột thối nát... giả dối quyền oai!
Đàn em khiếp nhược lo sợ
Hại dân, bán nước... một loài hôi tanh

Ý dân như ánh sáng trời trong
Tình yêu nước... sưởi ấm trong lòng
Đường trường... dân ta cứ bước
Chớ sửa mặt chớ... khó hồng cảnh ngăn!

Những bàn tay sắt máu Công an
Xã hội đen... bạo ngược hung tàn
Không ngăn cản lòng dân chúng
Tự Do, dân Chủ... sống còn dân ta.

Bọn Việt Cộng bản thiếu nhuốt nha
Lộ mặt... công rấn cắn gà nhà
Vô Chính nghĩa... đang run sợ
Tình yêu Tổ Quốc... hằng hà đứng lên.

Đồng bào ơi... có chí thì nên
Trên đôi chân mình... vượt thác ghềnh
Dòng sông đời không chảy ngược
Sóng Thần cuộn cuộn... lướt trên đầu thù.

10 HỜI QUÝ VỊ

Quý vị ơi... còn chút lương tâm!
Cớ sao... mãi lú lẫn ngu đần...
Bóp méo... uốn cong sự thật
Dòng sông đời... quần quai oán than!

Satan quỷ quyệt... bởi từ đâu!
Gần một Thế kỷ... Quỷ khóc, Thần sầu!
Văn hóa ngàn năm bị tang tóc!
Bởi Hồ Ly... giăng lưới, bủa câu...

Ba hoa... với Thế giới bên ngoài
Cuối đầu làm nô lệ tay sai!
Quý phương Bắc... bên ngoài sơn phết...
Bên trong lục đục... tợ sâu dò!!

Sự thật... nay đã rõ ràng
Văn minh Nhân loại... đã sang trang
Nở lòng nào... bịt mắt dân ta thế
Quý vị ơi... lũ điểm đàn!

Khôn ngoan... sống theo lòng dân
Làm gì có Tôn giáo... bọn Vô Thần!!
Hãy mau sụp đầu sấm hối!!
Đợi nước đến tròn... khó toàn thân!!

11 TIN NỮA Ủ!!

Bởi TIN nên mắc... bởi nghe nên làm!
Không phải thế hệ này... mà cả Cha Ông
Vì lời Hồ Ly... quá ngọt liếm!
Mê hoặc cháu con... đến ngu đần!!

Vì TIN... xương máu ngập tràn...
Cải cách ruộng đất... cưỡng chiếm Miền Nam
"Trường Sơn... đã bị đốt cháy!"
Quý Đổ ơi... dạ thú tham tàn!

Vì TIN... đất Mẹ tan tành!
Biển-Rừng... xương máu của Cha Ông
Hiến dâng cho quan thầy Hán Tặc
Biển xanh cát trắng... đoạn tơ tình!!

Vì TIN... mất đất, mất nhà!
Tha phương cầu thực... khắp phương xa...
Tinh thần, thể xác... bị dày dạn!
Lễ nghi, Tôn giáo... lệ nhòa!!

Còn TIN Đảng nữa... bao lâu!
Đợi khi biến hóa... thành Tàu...
Ôi... Việt nam đâu còn nữa!
Hỡi quân Thái Thú ngựa trâu!!

12 MẪU TỬ

Mẹ là mái ấm tình yêu
Cửu long... sóng vỗ muôn chiều
Lúa vàng ngọt liếm lời ru mẹ
Cánh cò lướt gió... mái tranh yêu!!

Mẹ là dòng suối yêu thương!
Lặn lội nuôi con... khắp nẻo đường
Ánh mắt, nụ cười... trời lưu luyến
Hơi trầu cau... nồng ấm quê hương!

Mẹ suốt đời chỉ vì con...
Dù cho năm tháng... mỗi mòn
Vượt qua dòng đời ngan trái...
Sa tan kèm cặp... nổi sầu đong!!

Sức người có hạn mà thôi!
Thương con vì công lý... tình đời
Ngọn lửa hồng... bùng lên ánh sáng
Mặt Nạ lũ dối gian... bị rớt rơi ...

Trái tim Mẫu Tử thân tình
Màng đêm... run sợ ánh Bình minh
Năm Châu, Bốn Biển đều thương tiếc
Bạc Liêu ơi... miền đất Thần linh!

13 TỘI ÔNG HỒ

Ông Hồ ơi... sống dậy mà coi
Con cháu Ông phản bội giống nòi
Một trăm năm... cây ông trồng đầy
Một bầy lan thú... cậy quyền oai!

Ông Hồ ơi... sống dậy mà coi
Từ ngày Hoàng Trường Sa... hiến cho Tàu
Rồi đến Miền Nam... bị cưỡng chiếm
Biển Rừng tang tóc... quặn lòng đau!!

Mau sống dậy đi ông Hồ ơi
Nóc nhà Tây Nguyên... nó bán rồi
Núi rừng biên thùy... vòng tay mẹ
MẠNH, DỨNG... chịu đấm ăn xôi!

Mau sống dậy đi ông
Mộng mơ Thế giới Đại đồng
Biển Đông ngọc thử vì Hán Tặc
Tam Sa... giày xéo mộ Cha Ông!

Xin Ông mau trả lời
Vì Ông mà đất Mẹ tả tơi
TỘI ÔNG phải Tru Di Tam Tộc!
Lời Nguyễn xưa ấy... không đổi dời!

14 ÁNH BÌNH MINH

Mác Lê... hoang tưởng trời Tây
Lan về Châu Á lạc hậu... sa lầy!
Bành trướng Trung Cộng ngập gió!
Việt Cộng lũ khỉ... cố rung cây!

Già Hồ ơi... tất cả vì ông...
Dối gian , xảo quyết, cuồn ngưng
Sa vào lưới Satan độc ác!
Mưu mô Hán tặc... kết tâm đồng!

Chiêu bài đánh Pháp... chống xâm lăng
Sa chân vào vực thẳm đê hèn!
Nợ nần... cuối đầu làm thân trâu ngựa
Vòng Kim Cô... khuất phục... kiếm ăn

Thượng đội hạ đạp... tuân hành
Dùng xã hội đen... vũ lực lưu manh
Bóp chết con dân yêu nước!
Rước xâm lăng... xây lũy đắp thành.

Ngày nay làn sóng Văn minh
Nhân Quyền, Dân Chủ... vươn mình
Đêm tối mau xuôi về quá khứ
Rồng Tiên... ngọn đuốt đón Bình minh.

15 THU CA (Cách Mạng mùa Thu)

Mùa Thu là của Đất Trời
Lâng lâng rung cảm... chẳng hề vơi
Ươm mầm... những con tim nhạy cảm
Lưu lại... tiếng thơ khổ lụy đời!

Mùa Thu thuở ấy... của Việt nam
Lời Thơ... tức tưởi... bẽ bàng!
Nhìn từng lá vàng... rơi rụng...
Ghi lại dòng đời ... cảnh trái ngan!!

Rồi bao mùa Thu tiếp theo
Tuổi thơ, suối lệ... ngập núi đèo
Xót thương mái tranh nghèo hiu quạnh!
Tình người nghiệt ngã... tựa gấu beo!!

Thu ơi... độ ấy... lá lia cành
Lá nào... bị chà đạp giữa rừng xanh!
Lá nào... bập bênh giữa biển cả!
Ôi mong manh... sợi chỉ treo màn!

Giờ đây... gần 40 Thu qua...
Thu buồn... mang đế muôn nhà!
Cả Đất Mẹ... ôm mùa Thu Chết...
Mất cả Thu rồi... Lệ Thu Ca!!

16 LÁ THU RƠI

Ngày xưa... My Nương làm lỡ vì yêu!
Khiến trần gian thay hướng đổi chiều
Tiếng đời còn vang muôn thuở!!
Mỗi độ Thu về... gió hát hiu!

Ngày nay... Việt Cộng với lòng tham...
Hồ Ly quỷ quyết ... xác phàm
Bán linh hồn cho Hán tặc...
Mẹ Việt nam... tím ruột bầm gan!

Còn gì nữa đâu... hỡi Mẹ ơi!
Oán than... ngập cả đất trời!!
Bọn Thái thú ngậm yếm..phăng phất
Vòng Kim Cô... khiến chúng tả tơi!

Làm sao chống nổi lòng dân...
Ngàn năm... con cháu Tiên Rồng
Dù cho Xã Hội Đen... lăm tráo trở
Sóng Thần vang dội... khắp Núi Sông

Tình thương, Chân lý muôn đời
Satan quỷ quyết... một thời thôi...
Đã đến ngày... chúng đền tội!
Hán Gian... tôi tớ... lá Thu rơi!

17 HÀ NỘI VÀO THU

Hà nội nay đã vào THU
Lá vàng theo gió mịt mù!
Hà nội ơi, hồn linh đã chết!
Con cháu Lạc Hồng hận thiên thu!

Ngàn năm mới có một lần...
Ai gây chi,cảnh luồn gió bẻ măng!
Rồi đây, tiếng đời luôn mai mỉa!
Niềm đau quặn quại Mẹ Thăng long!

Mùa Thu, mùa của yêu thương,
Miền Trung bão lụt... khóc than!
Hà nội vẫn vui cười ngạo nghễ...
Mỹ đình, còi báo hiệu đã cuối đường .

Hà nội ơi, giờ còn gì nữa đâu!
Hồ Gươm gợn sóng u sầu!
Xã hội đang đầy rác rến!
Đội ngày chịu cảnh bèo dâu!!

18 MƯA THU

Mưa thu dai dẳng lê thê,
Âm thanh rì rạc, tử tế u-buồn!
Sao nghe ray rức trong lòng,
Người tình than thở,nỉ non vai gầy.

Mưa thu vuốt nhẹ cỏ cây,
Lung lay giấc mộng, hoa mây chập chờn.
Hương chiều mờ ảo véo von,
Mưa ơi mưa hỡi... làm lòng ta đau!

Mưa thu rả rích cầu vồng,
Phương trời xa vắng, có hay chăng lòng!
Nỗi buồn xa xứ... sầu đong,
Lấy gì đo đếm, lường đong tháng ngày!

Mưa thu... thôi hãy dừng tay,
Người buồn cảnh lại lá lay tởm bồi!
Biết mình thân phận nổi trôi,
Cầu xin Tạo-hóa, rửa lòng xót thương!

19 NGÀN NĂM THĂNG LONG

Một ngàn năm Thăng long,
Bao đời xương máu chất chồng!
Trái TIM con Hồng, cháu Lạc
Cờ đây xuôi lệ sầu đong!

Tưởng nhớ Tổ Tiên ư!
Tạo chi lòng Mẹ đau như!
Kẻ HUËNH HOANG, người ĐÓI KHỔ!
Vùi dòng đời trong cảnh thực hư!

Sông Hồng, sông Đuống vẫn còn...
Mây đen vần vũ khắp đời non!
Văn hóa lâu đời bị tàn phá...
Đầu heo..bán thịt chó..cảnh ví von!

RỒNG TIÊN chịu cảnh xót xa!
Bốn phương trời..mây gió mãi ngân nga!
Nhìn về Quê Mẹ..lòng đau xót!
Ai rước voi..giày xéo Mộ Ông Cha!

Tiếng than động tới trời xanh!
Miền Trung bão lụt hoành hành!
Phải chăng đây là dấu hiệu!
Đội ơn Đấng Sáng tạo rõ ngọn ngành!!

20 CHỜ XEM

“Ờ sao cho vừa lòng người
Ở rộng người cười, ở hẹp người chê”
Trần gia ngập giữa bốn bề!
Hãy khoan xét đoán, đón chờ tương lai.

Á Đông nhay cảm... nhưng bắt tài
Dựa Mác Lê... để cậy quyền oai...
Mộng Bá chủ... trong tim óc
Khiến cho Lâng bang sưng sốt nghi ngờ

Việt Cộng cố bám gót Liên xô
Giúp Combodia ... giữa lúc thế cô
Nhưng khi Liên xô sụp đổ
Quay lưng trở mặt... nương nhờ Hán gian

Giờ đây... cảnh bóng xế chiều tàn!
Cambodia... còn chút khôn ngoan...
Làm cho Việt Cộng bối rối
Trách đàn em sao thay dạ đổi lòng!

Dòng sông đời... khúc đục khúc trong
Có lương tâm... thoát khỏi ách trừng...
Satan đã hết thời vận!
Trời hoa Dân Chủ... ngập tràn Biển Đông.

21 ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG

“Việt nam ra ngõ gặp Anh hùng”
Một lòng bảo vệ núi sông
Biết bao Anh hùng liệt nữ
Rạng danh con cháu Lạc Hồng!

Nước ta hàng vạn Ngô Quyền
Diên Hồng... tiếng gọi Hồn thiêng
Trưng Vương, Cờ Lau, Phù Đổng...
Lam Sơn... tháo xích, phá xiềng!

Giờ đây... đất nước lâm nguy
Bọn Hồ Ly... Tà giáo trị vì...
Ươn hèn... rước voi giày Mã Tổ
Mẹ Việt nam... tang tóc loạn ly!!

Mất đất, mất Biển, mất Giang san...
Lòng Dân oán hận... tuôn tràn
Vùng lên diệt quân bán nước!
Tà Quyền, Tà Giáo... phải nát tan!

Hết Nội xâm... đến Ngoại xâm
Hàng vạn Ngô Quyền... anh dũng lướt xông
Hán Gian... bao đời đã run sợ!
Bách Đằng Giang... sông nước Thiên Thần

22 BẦY LỮ SÚC SINH

“Cha nào con nấy
Cha nịnh Thần... con máy Tô Trung “
Hồ Ly là loại côn trùng...
Con cháu chúng... quân hèn mạt!
Cuối đầu Nô lệ... để phi thân!

Gần một Thế kỷ... trôi qua
Quân “cồng rắn cắn gà nhà “
16 chữ Vàng và 4 Tốt...
Roi đầu vào thòng lọng yêu ma!

“Giờ đây... gậy ông đập lưng ông “
Cả bầy Thú ... bị nhốt vào lồng...
Cấu xé... tranh giành Danh Lợi...
Đua nhau... hút máu toàn dân!

Tiếng than... ai oán thấu trời!
Mẹ Việt nam... lửa bỏng dầu sôi!
Cướp đất ,phá nhà... dân đau khổ
Văn hóa, Kinh tế... quá suy đồi

Toàn dân... Đoàn kết... vùng lên
Sóng Thần... cuộn cuộn vang rền!
Diệt quân Thái Thú súc sinh trước...
Tàu Ô Hán tặc... lãnh đạo tên!!

23 ĐẢNG TRÍ TUỆ

“Thượng bất chánh, hạ tất loạn”
Thế thì... mau phải lo toan...
Nước đến trôn... chết cả lũ!
Hãy mau hạ cánh... an toàn!

Đang bị dân kết tội Mafia
Mưu mô xảo quyệt gian tà!
Cứ hô to... Đảng ta trí tuệ...
Thiên đàng XHCN... tha ma ...

Nay dùng khí giới “Phê, Tụ phê”
Cha hát con khen... kín bốn bề...
Cổ khôi phục lòng tin dân chúng
Càng gọi rửa... càng u mê!

Cứ theo nịnh bợ của Quan Thầy
16 chữ Vàng, 4 Tốt... ngất ngây
Tổ Quốc... chỉ còn dĩ vãng...
Tình Ni Ngộ... tím ngất trời mây...

Dân kêu... thì mặc kệ... dân
Quyền lợi Đảng... cao Chín tầng
Hết Mác Lê... còn Mao chủ tịch
Búa Liềm... cờ đỏ... theo bước chân.

24 ĐỘC LẬP, NÔ LỆ

Bao năm... gặt hái xứ người
Trở trâu thay... thành xác đười ươi...
Xảo quyết... dối gian... hoang tưởng!
Mượn đầu heo, bán thịt chó... ảo vờ!

Ba Đình ơi... rỗng tuếch khoe khoan
Xác Hồ Ly... xảo quyết... điểm đàng
Nói một đàng... suy một nẻo...
Vòng Kim cô, thông lọng... vai mang

Đâu là Nô lệ... đâu là Tự do
Lòng tham không đáy... khó dò!
Khi vào tay... tha hồ lung lạc
Phong kiến Mới... trống rỗng kêu to!

Nước mắt cá sấu... không lương tâm
Lười khoe trí tuệ... nhưng óc ngu dần!
Giờ đây Mặt Nạ... đã rơi rớt
Cuối đầu Nô lệ cho Ngoại xâm...

Tránh né sao... cho khỏi mất dân
Lòng yêu Tổ Quốc... vang dậy Sóng Thần
Bọn bán nước... đã đến ngày đền tội!
Rạng danh... con cháu Lạc Long.

25 TRÒ HỀ

Hồ Ly ơi... tất cả do Ông!
Chủ nghĩa Ngoại lai... Ông cấy trồng
Con cháu thêm... tô son, trét phấn...
Xáo trộn nhân tình... côi phù vân!!

Bè Đảng giành dựt... kiếm ăn...
Lòng lam, ích kỷ... sinh thù hằn...
Tha hồ hút máu dân chúng...
Lòng lan dạ thú... vẫn hung hăng!

Bươi móc, đầu đá... chuyện trò hề
Toàn Mafia... thuốc lú, bùa mê!
Con trẻ vỗ tay... tưởng thay đổi!
Satan, Ác quỷ... chung một bè!

Chuyện đời "Ác báo ác lai"
Cát bụi hùng hổ... tranh sức đọ tài
Trái tai anh chàng Sóng biển!
Cuồn cuộn triều dâng... côi tàn phai!

Sự thật, Công lý... muôn đời
Mắt thường không thấy... mà thôi
Nguồn Sống ngàn năm... vẫn tồn tại
Đố ai... tránh khỏi lưới Trời!

26 BA ĐÌNH ƠI

ĐỘC LẬP... chỉ là giấc mơ
Ba đình ơi... suối lệ, mây mờ!
Lời nói Hồ Ly còn vắng vắng...
Dòng đời hoang tưởng... rồi cung tơ!!

"Không có gì quý hơn Độc lập, TỰ DO"
Lưới không xương... hết hát lại hò!
Tan nát... dòng sông Sự Sống...
Chim lồng cá chậu... suối sào lo!

HẠNH PHÚC là gì? hỏi Ông?
Khô gầy thân xác! đọa tinh thần!
"Ôi... trần gian là BỂ KHỔ"
Xương máu đầy đầy... ngập núi sông!!

Hỡi ơi... bọn xảo quyết, dối gian!
Le-nin ảo tưởng... điểm đàng...
Lại thêm Gia Mao thú tính
Mẹ Việt nam tang tóc... chiều hoang!

Vẫn chưa thức tỉnh hay sao!!
Văn minh Nhân loại... kêu gào...
Làm sao... cản ngăn bánh xe Lịch sử!
Nước đến tròn... gánh chịu kiếm đao!!

27 PHÊ TỰ PHÊ

Xưa kia... nước mắt ông Hồ
Lau... nhưng nước mắt ráo khô
Thật là loài cá sấu kỳ dị!
Tay sai bọn hoang tưởng côi đồ!

Luôn làm trò lường gạt... hại dân
Lòng lan dạ thú ... vô thần
Cái bao tử... to hơn tim óc
Dòng đời ... chìm côi phù vân!

Thế kỷ 21... tình thế đổi thay
Mao, Hồ... lộ rõ mặt mày
Bày đặt phê, tự phê... cũ rich
Một bầy khỉ... đầu đuôi nhau

Phải chăng đây lần cuối cùng
Trời Đông... đang sắp nổ tung!
Mác Lê, Hán tặc... đang rầy chết
Đàn em Việt cộng... cố vẫy vùng!!

28 THAM NHƯNG

Đảng là bà Mẹ ... độc tài
Săn sinh bọn Thái thú tay sai...
Nòi giống ăn gian... nói dối
Miễn sao lợi ích... hưởng dài dài...

Lòng tham không đáy... rõ ràng
Tranh nhau mua Chức... bán Quan
Trước hết đoàn Hậu duệ ác bá
Đảng viên, Cán bộ... núp cánh an toàn
...

Làm sao... diệt tham nhũng đây
Từ trên xuống dưới... một bày
"Thượng bất chánh, Hạ tất loạn"
Hút máu dân lành... chẳng nương tay!

Đồng bào ơi... tự cứu lấy mình
Diệt trừ loại Quỷ Đồ... yêu tinh
Tiếp đến diệt... Xâm lăng Hán Tặc...
Độc lập, Dân Chủ... hưởng Thái bình.

29 TIÊU DIỆT

Tiêu diệt... chứ thay đổi sao đây
Từ trên xuống dưới một bày...
Chúng bu nhau... như đĩa đói
Trên hát... cả bọn dưới vỗ tay

Thời Vua Chúa..pháp luật phân minh...
Đảng ta... trí tuệ rùng mình
Luật rừng... từ trong môi miệng
Chà đạp dân lành... rõ yêu tinh!

Gần 100 năm... cai trị dân!
Mẹ Việt nam... ruột héo gan bầm!
Biến con người thành súc vật
Dòng sầu... ngập cả Biển Đông!

Đau lòng dân tộc Việt nam
Áo dài chữ "S" nay đã nhúng chàm!
Bởi quân Thái thú Việt Cộng
Tàu Ô xâm chiếm... tọạ lòng tham.

Kẻ thù đang ở trong nhà...
Mau tiêu diệt... lũ thối tha!
Toàn dân chống quân Hán tặc
Xây lại quê hương... cứu Sơn hà

30 HÃY DỰA VÀO DÂN

Trọng ,Phúc ,Ngân... đấu đá nữa đi
Hợp tan... có lúc có kỳ
Loài khỉ đột khô tim cạn óc
Tiền tài danh vọng... chịu lâm nguy

Rõ ràng bè lũ ác gian
Búa Liềm Cờ đỏ sao vàng...
Phải chịu phong ba bão táp
Bè Đảng, phe nhóm... sẽ nát tan

Nát tan... cứu vớt cõi đời
Thoát khỏi nanh vuốt đười ươi
Cả nhân loại đang ghê sợ
Mẹ Việt nam suối lệ thay lời

Khôn ngoan mau cỡi trời lấy mình
Xa rời ác thú yêu tinh
Hãy mau quay về với Tổ quốc
Dựa vào Dân... cứu vãng tình hình.

Lòng Dân, ý nước sáng ngời
Ngàn năm Lịch sử chẳng hề rơi
Tiếng hát Hội nghị Diên Hồng còn đó
Ai ơi... chớ ngược lại ý trời

31 ĐẠI HỘI VIỆT KIỀU

Chúc mừng Đại hội Việt kiều
Rừng hoa... nhưng hồn lại điều hiêu
Vi chưa... nhận ra điều giả dối
Bước chân... khắp khênh cô liêu!

Việt Kiều về... khắp mọi nơi
Nụ cười, ánh mắt thay lời
Nhớ chăng... năm xưa dẫy chết
Biển,Rừng xương máu lệ rơi

Việt Kiều ơi... bạn buồn hay vui
Mẹ Việt nam... đã mất rồi
Còn chăng... chỉ là kỷ niệm
Bắc Phương... mờ phủ khắp nơi

Việt Kiều ơi... Sài gòn có chút đổi thay
Phấn son... dấu diêm cảnh đọa đày
Ai Đại gia? Ai đói khổ?
Nhân quyền... theo cánh chim bay

Chúc mừng hay nhẩn nhủ... người ơi
Vần thơ, nước mắt... thay lời
Ôi... tình đời quá đen bạc...
Ngậm ngùi... đếm lá thu rơi.

32 AI SỢ AI

Người sợ ta... hay ta sợ người
Bọn người là lũ đười ươi
Mầm mống ăn gian nói dối
Thoát sao cho khỏi lưới trời...

Người là giống ngoại lai
Bạo lực, hoang tưởng, độc tài
Vô lương tâm, vô trách nhiệm
Miễn phí thân... sống chết mặc ai

Gần trăm năm... có mặt ở trần gian
Đông Tây... máu đổ lệ tràn
Đang bị loài người phỉ nhổ
Tàu Ô xảo quyết... quyết vai mang

Việt nam dân tộc nghĩa nhân
Hồ Ly gian ác... ngu dần
Hết ôm Liên xô... đến Trung cộng
Giờ đây rõ mặt... bán nước hại dân

Chính nghĩa, sự thật... thắng gian tà
Thiên Thần... đâu sợ Quỷ ma
Quyền làm người... nổi tay cất bước
“Chó sủa mặc chó... đường trường cứ đi”

33 ĐÃ ĐẾN NGÀY

Bao năm... thử thách lọc sàng
Hồ Ly xảo quyết... bè lũ Satan
Vô Thần... Đệ Tam Quốc tế nhuộm đỏ
Bao phủ trời nam... ánh chiều tàn!

Chiều tàn... Phong kiến Thực dân
Lợi dụng thời thế chuyển vần...
Dối gian... dùng 3 tác lưới
Lừa gạt nhân tình... để phi thân!

Đề cao Thần tượng... tuyên truyền
Đầu độc lòng người lăm gừa nghiêng
Biến yêu Tổ quốc thành yêu Đảng
Độc tài, bạo lực... giữ uy quyền

Gần 100 năm... máu đổ xương rơi
Mẹ Việt nam tang tóc... rã rời!
Bốn phương... hồi sinh hoa Dân Chủ
Vạch mặt dã nhân... để cứu đời!

Thử hỏi... chống cự được bao lâu?
Mùa Xuân thay lá đổi màu...
Đố ai... chống được Đấng Tạo hóa
Quả đất xoay tròn... đang chuyển mau.

34 NGÃNG CAO ĐẦU

Đảng ơi có mắt ... mà mù
Vùi trong cõi vật chất âm u!
Cứ luôn coi dân là thù địch...
Gần 100 năm... trong cảnh ngục tù!

Nhìn xem Miến Điện... có đâu xa
Đã từng o- bế Trung Cộng hít hà...
Nay mở mắt... thay da đổi thịt
Năm Châu bốn Biển ngợi ca!

Một lòng vì nước... vì dân
Hận thù tan biến dần dần...
Người yêu nước đã vùng dậy
Bình minh soi sáng... cõi phủ vân

Việt nam ơi... còn quá chua cay!
Những tên Thái thú... cam phận đọa đày
“Đỉnh cao trí tuệ” nhưng ngu dốt!
Cùng kẻ thù truyền kiếp... múa may

ĐẢNG đại... thì DÂN khôn
Dân tộc ngàn năm... mãi trường tồn
Tre già tàn... măng non mọc...
Ngẩng cao đầu... cứu Nước Non.

35 HỘI HỌP

Hội họp... hội họp hoài
Nghe hoài cũng nhằm tai
Toàn là quân hút máu
Kẻ chi đến giống noi!

Chuyện mất nước không bàn
Gập đầu nô lệ ngoại bang!
Tội ấy “Tru Di Tam Tộc”
Lời Xưa để lại rõ ràng

Chỉnh Đảng... phê tỵ phê
Rõ ràng... lũ trò hề
Hồ Ly... lau nước mắt
Việt nam chìm đắm bến mê!

Thôi dẹp hội họp đi...
Đấu đá nhau... có ích gì!
Dân tình nay đã rõ
Hết thời, vận mạng... cút đi!

Hỡi ai... còn chút khôn ngoan
Dựa vào Dân luận bàn...
Xây dựng TỰ DO, DÂN CHỦ
Kìa dân Miến Điện hò vang

36 CÔN TRÙNG SÂU BỌ

Côn trùng dậy sóng... ở Việt nam
Bầy chóp bu... lục đục tham tàn!
Miệng đang hút máu dân chúng
Bầy trò hội họp... để khoe khoan!

Một bầy sinh vật hại đời...
Con cháu Hồ Ly... quỷ quyết tanh hôi!
Lập đi, lập lại... chính Đảng...
Càng tu chính... càng bại tôi!

Tham những tràn lan khắp núi sông
Thượng đội hạ đạp... thông đồng
Chóp bu... thì lo ăn kín đáo...
Tối tở... mặc sức chạy rong rong...

Biết ai đây... mà kiện thưa
Một bầy lang thú... đang nô đùa
Phê ... Tự phê... cứ dẫu kín
Luật lệ... chót lười... đầu môi!

Mau dẹp hội họp đi... các ông
Ba Đình... hôi thối... tanh nồng
Bỏ đi cái thói... luôn trình diễn
Tạo thời cơ... Tàu Cộng chiếm núi sông!

37 DIỆT QUÂN QUỖ ĐỒ...

Mong đợi... làm chi bọn quỷ ma
Bao nhiêu hy vọng... nhạt nhòa
Vi ánh mắt Bắc phương lèo lái...
Cuối đầu vâng lênh... ngợi ca!

Trọng ời... chính Đảng... chỉ trò hề
Hội trường... thuốc lú bùa mê!
Đấu đá nhau... để tiêu khiển...
Chi chi... rồi cũng... giải huề!

Kỷ luật ai... có ích lợi gì
Tất cả là con cháu của Hồ Ly
Luôn bí mật... và trá trở...
Qua mặt dân ta... mới Thần kỳ!

Kẻ thù của Đảng... là Dân
Ra tay bóp chết... chớ ngại ngần
Lại rước anh Tàu... về nương tựa
Đại Đồng thế Giới... tiếng chuông ngân!

Đồng bào ơi... trắng đen đã rõ ràng
Lòng tin... nay đã nát tan
Mau vùng lên... diệt quân Quỷ Đồ
Xứng danh Con Cháu Hồng Bàng!

38 KÍNH ÔNG TRỌNG

Nhìn Ông... có vẻ nghẹn ngào
Vi lương tâm... hay nòi giống Hồ, Mao
Nước mắt cá sấu... ôi nghi quá!
Giữa cơn sóng gió... sắp lật nhào!

Ngỡ rằng tiếng nói lương tâm
Cắn rứt trong tim... đã lở làm!
Thật ra chỉ đóng tuồng... che mắt
Cả hội trường hòa nhịp... lạng cam!

Nghẹn ngào... thương Đảng hơn Dân
Gần 100 năm... xảo trá vô thần
Mẹ Việt nam trên đả tang tóc
Dòng đời ngập cảnh phù vân!

Nghẹn ngào... vì tình thế đổi thay!
Teo gan, tím ruột... lệ chau mày
Bóng ma hoang tưởng gần tiêu diệt!
Anh chàng HÁN bự cũng lung lay!!

Đầu voi đuôi chuột... Trọng ời!
Mãi mê danh lợi... khổ cho đời!
"Hùm chết để da, người ta chết để tiếng"
Gió mây hờ hững... lạnh lùng trôi!

39 CẢM ƠN QUÝ EM

30/10 Sài Gòn có phiên tòa
Tiếng đồn vang dội gần xa...
Bọn Satan... đang chuẩn bị xóa sổ...
"Ác báo ác lai" hồi gian tà!

A lo A lô... Anh là ai?
Chính là bọn Thái thú tay sai!
Âm mưu bán dân hại nước...
Ra tay tận diệt nhân tài!

Hê lô hê lô... "Việt nam tôi đâu"
Sao nước ta... tràn ngập bọn Tàu
Tiếp tay hành hạ... người yêu nước!
Chơi với lửa... sẽ phỏng tay!

Kết án đi... hỏi lũ Satan...
Dối gian, xảo quyết, thù hằn...
"Ngậm máu phun người" đời là thế!
Lưỡi trời... màu nhiệm quyền năng!

Cả nước... CẢM ƠN các EM
Mầm non... hồn cứng thân mềm
LỜI CA... mạnh hơn thuốc súng!
Lửa Thần... cuộn cuộn... vùng lên...

40 ÔNG HỒ

“Hữu xạ tự nhiên hương “
Quý Tây... đưa lối dẫn đường...
Muốn thành Thần tượng Đông Nam Á
Lâu đài Hoang tưởng... trấn Đông phương!

Lòng tham không đáy... ào vời!
Mượn đầu heo, bán thịt chó... không thôi
Nhồi nhét, chà đạp... những con tim yêu nước
Bề cong... bóp méo... cả tình đời!

Nhưng không dừng ở đó đâu...
Mưu mô, xảo quyết... Quý khóc, Thần sàu!
Muốn chung bàn... với Tiên, với Phật
Mặc nhân tình, thế thái khổ đau!

“Trèo cao té nặng” hỏi ông Hồ!
Lưới trời lồng lộng... ngói Cao
Satan... nay đã rơi mặt nạ
Bãi rác thối hôi... chớ nghẹn ngào!

Trắng Đen... nay đã rõ ràng!
Đồng bào ơi... Sữ sách sang trang...
Diệt cỏ... phải diệt tận gốc!
Sự thật, Công lý... ánh Đạo Vàng!

41 NGÀY MAI 30/10

Đồng bào ơi... mất nước rồi
Ngày mai... lửa bỏng dầu sôi!
Kẻ BÁN NƯỚC... xử người YÊU NƯỚC
Vi đầu... trái ngược tình đời!

Đồng bào ơi... đừng có chần chờ
Bọn Việt Cong thất thế sa cơ
Nên đã dùng bạo lực, độc ác!
Lòng dân “tức nước vỡ bờ “

Lâu nay lấp liếm... dối quanh
Đảng yêu dân, yêu nước... trung thành
Nay mặt nạ Ma cô... đã rớt
Toàn những tên Thái thú gian manh!

Việt Cộng là tội tớ của Hán gian
Lệnh trên... chúng phải chu toàn
Kết án... triệt hạ người yêu nước
Kéo nhau... quỳ lạy Ngoại bang!

Vùng lên... tất cả hỏi bà con
Toàn dân... ĐOÀN KẾT một lòng
NỘI THÙ... mau diệt trước!
Kẻ THÙ TRUYỀN KIẾP... hết dựa mong!

42 ÔI CHAO PHẠP PHÒNG!!

Đảng ta... cai trị toàn dân
Luật pháp, Công lý... cóc cần
Miễn sao Búa Liềm trường thọ
Thờ Mao Chủ tịch... muôn năm

Phê, Tự phê... tuyệt vời
Cổ mong bè đảng... hòa hợp mà thôi!
“Đóng cửa dạy nhau” đời là thế
Miễn sao... vũng chiếc ghế... đủ rồi.

Hãy noi gương Bác Hồ
Tay thì chém giết... miệng Nam mô
Mắt cá sấu... cải cách ruộng đất
Nay Trọng nước nở... nhưng xuôi đào mồ!

Dũng thì đang đàn áp mạnh tay
“Xin lỗi xong” rở mặt mày
Cướp đất, cướp nhà... mở thêm tù ngục
Thiên Đảng XHCN... mộng hăng say!

Ôi chao... sao dạ phạp phòng!
Đàn anh phương Bắc chẳng hanh thông
Phen này ... nếu anh thất thế
Xác hồn em... bèo dạt biển Đông!!

43 BUÔN DÂN BÁN NƯỚC

Nạn Nô lệ... châu Phi đã qua!
Thời phong kiến đau khổ quê nhà...
Cha Mẹ nghèo... cho con ở mướn
Dưa mẩn qua ngày... giọt lệ sa!!

Ngày nay... Xã hội văn minh
Đảng ta trí tuệ... đầy mình
Bày ra Xuất cảng Lao động...
Tan nát dòng đời... cõi phù sinh!

Trai thì làm mướn, làm thuê...
Bán dâm thân gái... khổ trăm bề!
Ai sanh con... để người ta hành hạ!
Mẹ Việt nam... tím ngắt sơn Khê!!

Độc lập Tự do Hạnh phúc đâu rồi!!
Hỏi bầy Quý Đồ tanh hôi!
Buôn dân... Bán nước... đã quá rõ
Thiên đường Xã hội Chủ nghĩa... hại đời!

Đồng bào ơi... sao cứ lạng yên
Vùng lên... phá xích, bẻ xiềng...
Nội thù, Ngoại xâm... phải tan xác
Xứng danh con cháu Rồng Tiên.

THƠ CỦA BS TÔ ĐÌNH ĐÀI
(Thơ CA NGỢI CHÚA có tập riêng)

Trước 1975

- 1 Hoa Học Trò
- 2 Niềm đau
- 3 Đời tôi
- 4 Kính Dâng MẸ
- 5 Tình yêu
- 6 Áo Trắng 1975
- 7 Anh Lính TỰ DO

Sau 1975

- 1 Thử thách
- 2 Những mái Trường Xưa
- 3 Kỷ niệm 10 năm ở Đất Hứa
- 4 Tình Đời
- 5 Nhớ QUÊ 1,2
- 6 Nhớ HUẾ
- 7 Chiến tranh-Hòa bình
- 8 Nhớ trường Y-Khoa HUẾ
- 9 Khó quên
- 10 Kỷ niệm 50 năm thành lập Y-Khoa HUẾ
- 11 Chuyến đi CALI 2009
- 12 Những Mùa Xuân
- 13 Những Mùa THU
- 14 Những Mùa Giáng Sinh
- 15 Về thăm Quê 2010
- 16 Mẹ VIỆT NAM
- 17 HOÀNG SA-TRƯỜNG SA
- 18 Những Vần Thơ 2011
- 19 Tâm Tình 2012
- 20 XUÂN TÌNH 2013
- 21 Tơ long MÙA THU
- 22 Tình Đời
- 23 NỖI LÒNG 2013
- 24 Tiếng TƠ LÒNG
- 25 Những VẦN THƠ NGẮN
- 26 Những MÙA XUÂN ở xứ Ngươi
- 27 HOA XUÂN
- 28 Mother s Day